

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Impediens vi, fraude, injuria, n. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

Cetera nobilioresque praefecturas, ob diligentiores operam, quam navabo litteris, faciliore negotio, divis aspirantibus, assequar. Ut quid ergo me ad matrimonium vel compellere posse, vel velis allicere? Verum haec pro mea defensione haec tenus satis; orationem enim meam libenter sup primo, quamvis restent plura dicenda; quia (ut verbis utar S. Ioannis Chrysostomi, & concionem Flaviani Episcopi lepidissimi oratoris audire exoptantis) cupio tuam, Hierothee sapientissime, audire vocem personam, measque partes confirmantem; siquidem nos pastorales pueri subtili calamo sibilamus, veluti sub queru quadam, aut fago ad umbram viridianum pratorum confidentes: tamen vero, optimi initaf, atque artificio Musici, auream citharam modulatus, dulcissimi sonitus consonantia, universum excitas cum admiratione theatrum: haec Chrysostomus, haec ego. His postremis verbis, pro modestia, rubore suffusus est Hierotheus; at subinde pleraque in rem ex sanctis Patribus admirando eloquentiae pondere cum addidisset, reprobare ea, convictus pater, latum unguem non potuit; unde factum est, ut in posterum molestiam filio nequaquam attulerit: remque felici successu Deus O. promovit; nam aliquibus post annis, sacerdotio iniciatus Hermagoras, promovente apud Hispaniaz Regem fratre Polycrate, Archiepiscopus Panormitanus incredibili parentum adhuc ventium, usque ad lachrymas, latitia, totiusque civitatis gratulatione, creatus est.

f. Bell. l. sup. cit. g. S. Chrys. hom. r.
de panit. fi.

§. V.

An pater possit retrahere filium à Religione?

R Edeo unde discesseram. Aderat huic disputationi Metilda cum reliquis, ut dictum est, de familia. Et, o discretissime pater, subiunxit, quandoquidem mei germani fratris haec tenus confirmasti partes, quiso te, ut partes etiam meas hic suscias, atque exponas, an me à Religione (quam tam studiosè appeto) licet retrahere possit pater?

Hæc disputatio (respondit Hierotheus) universaliore methodo digerenda est; velenira sermo institutur de impediente ingressum in religionem, vel de consilente egressum ab illa rursum, vel de impediente & consilente, vi, fraude, injuria, vel sine his, puta, precibus dumtaxat, vel mero consilio. Denique potest esse locutio, vel de peccato, vel de obligatione restitutionis.

Impediens vi, fraude, injuria &c.

Porro & certum sit, impedientem ingressum, vel consilientem egressum Religioso, immo & novitio, b. fraude, injuria, peccare mortaliter, & ad restitutionem teneri, si quod homini, vel religioni damnum emergat. Ratio est manifesta, quia omnis vis, & fraus contra justitiam est, ergo in re

H. 2° gravis.

